

Comentariul poeziei Oltul scrisa de Octavian Goga- a doua parte

"Oltul" - publicata initial in revista "Luceafarul" (1904) si apoi in volum - este una dintre cele mai frumoase poezi patriotice din literatura romana. Punctul de plecare in scrierea acestei capodopere trebuie sa fi constituit o doina populara din zona Fagarasului, dar si creatia culta ("Umbra lui Mircea La Cozia" de Gr. Alexandrescu; "Peregrinul transilvan" de Ion Codru-Dragusanu).

In intregul ei, poezia este o patetica chemare la lupta pentru redesteptarea nationala a romanilor din Transilvania, de la inceputul acestui veac. Ideea cardinala a poeziei, care se desprinde inca din prima strofa a poeziei, este aceea a identitatii dintre tara si om: "Marita fie dimineata/ Ce-a savarsit a noastra nunta/ Batrane Olt! - cu buza arsa/ iti sarutam unda carunta". Recurgand la personificare, Goga face din raul Olt un interlocutor uman. Batranul Olt are o biografie ce figureaza in intreaga istorie a poporului roman. In prima strofa el evoca vremuri imemorabile, trecand prin istorie, la capatul rabadarii, mai imbatranit de vreme (unda lui este "carunta"). Umanizat, Oltul apare in ipostaza de "drumet, batut de ganduri multe " si de "haiduc", martor al razvratirii populare impotriva acelor care "jurau pe spada/ Sa sfarme sfanta noastra lege", fiinta noastra nationala. Oltul este eroul mitic, cu potente uriase izvorate din durere, din lacrimi, nadejde si deznadejde, mereu solidar cu cei oprinati. Asemenea voinicului din poveste, se imbujoreaza la fata isi strange resursele de putere spre a zdrobi jugul strain.

Dupa evocarea trecutului mare, poetul se opreste cu sufletul indurerat asupra prezentului ingenucheat: Asemenea poporului, Oltul traieste aceeasi conditie umilitoare: "Neputincios pari si tu astazi..."

Invocatia patetica din finalul poeziei aminteste de potopul biblic, singurul in stare sa inlature asuprirea nationala, suferintele de tot felul: "Dar de ne-om prapadi cu totii/Tu. Oltule, sa ne razbuni!... Sa versi pagan potop de apa/ Pe sesul holdelor de aur/ Sa piara glia care poarta ? Instrainatul nost tezaur/ Tarana trupurilor noastre/ S-o scurmi unde ne-ngropara/ Si sa-ti aduni apele toate - Sa ne mutam in alta tara!"

.